

8087

G 8087

Program Wykładów Nauki Religji w Szkołach Djecezji Płockiej.

Część teoretyczna.

W SZKOŁACH ŚREDNICH.

Klasa wstępna. 1. Nauczyć dzieci, aby umiały się dobrze żegnać, i sprawdzić, czy umieją dobrze pacierz.

2. Z kursu niższego katechizmu djecezjalnego Ks. Kowalewskiego przejść „Przepisy obyczajności chrześcijańskiej“.

3. Sprawdzić, czy dzieci mają książeczki do nabożeństwa, różaniec i szkaplerz, a także czy mają na sobie krzyżyk lub medalik.

4. Naukę rozpocząć od „Krótkiej Historji Św. Starego i Nowego Testamentu“ ks. Kowalewskiego. W nią wplatać pytania katechizmowe. Wreszcie przejść z katechizmu djecezjalnego kurs wyższy.

5. Na początku roku szkolnego tak podzielić materiały naukowe, aby go przejść na nowo i bezwarunkowo cały powtórzyć.

6. Wykład rozpoczynać metodą naprowadzającą od opowiedzenia jakiegoś przykładu, definicję pozostawić na koniec, aby sama wypłynęła. Pożądane jest używanie obrazów, aby nauka oddziaływała nie tylko na słuch, ale i na wzrok.

Klasa pierwsza. Podręcznik: „Obszerniejsza Historja Św. Starego Testamentu“ ks. Kowalewskiego.

Nadto: 1. Przy każdej sposobności powtarzać szczegóły katechizmowe. Owszem cały katechizm z klasy wstępnej powtórzyć — z należytym rozszerzeniem.

2. W historii świętej uwydatnić ideę Mesjańską, obietnice proctwa i figury Mesjasza.

Klasa druga. Podręcznik: „Obszerniejsza Historja Św. Nowego Testamentu“ ks. Kowalewskiego.

Nadto: 1. Powtórzyć raz jeszcze cały katechizm z klasy wstępnej.

2. W historii św. uwydatnić osobę Pana Jezusa, Jego miłość i dobroć. Czyny Pana Jezusa grupować.

3. Czytać Ewangelje św. Jest to rzecz nader ważna.

Klasa trzecia. Podręcznik: „Liturgika“ ks. Kowalewskiego.

Nadto: 1. Uwydatniać piękność kultu katolickiego.

2. Nie zapominać o szczegółach katechizmowych w stosunku do liturgji.

Klasa czwarta. Podręcznik: „Nauka Wiary i Moralności Katolickiej“ ks. Kowalewskiego. Część 1-sza i 2-ga.

Klasa piąta. Z nauki Wiary i Moralności przejść część 3-cią tegoż samego katechizmu, nadto powtórzyć kurs kl. czwartej.

Klasa szósta. Podręcznik: „Historja Kościoła Katolickiego“ ks. Kowalewskiego. Od założenia Kościoła do Grzegorza VII.

Nadto powtórzyć rzeczy dogmatyczne z katechizmu.

Klasa siódma. Podręcznik: „Historja Kościoła Katolickiego“ ks. Kowalewskiego. Od Grzegorza VII do naszych czasów.

Uwydatnienie nauki Kościoła i przeciwstawienie jej do różnych błędnych teorii.

Klasa ósma. Podręcznik: „Apologetyka“ ks. Bartynowskiego, albo też ks. Kalinowskiego. Wykład prowadzić w taki sposób, jak w książce ks. Mohla: „W pogoni za prawdą“. Nadto streszczenie nauki religji z lat poprzednich.

W SZKOLACH POCZĄTKOWYCH.

Rok I. Katechizm djecezjalny niższy ks. Kowalewskiego.

Rok II. Powtórzenie katechizmu niższego oraz Krótka Historja Św. Star. i Nowego Test. — tegoż.

Rok III. Obszerniejsza Hist. Św. Starego Test. ks. Kowalewskiego i katechizm wyższy ks. Kowalewskiego.

Rok IV. Obszerniejsza Hist. Św. Nowego Test. ks. Kowalewskiego i powtórzenie katechizmu wyższego.

Rok V. Liturgika i część Historji Kościoła w opowiadaniach.

Rok VI. Dalszy ciąg Historji Kościoła w opowiadaniach.

Uwaga. Nauczyciel religji, to jest katecheta pamięta o tym, że podręcznik katechizmu jest kanwą, na której on wyklada religję. Dzieci zatym doskonale mają go umieć — katechecie pozostaje go dopełnić przez szczegóły i rozszerzenia, potrzebne do życia chrześcijańskiego.

Katecheta przy wykładzie korzysta ze środków naukowych: obrazów, mapy Palestyny i t. p. Odczytuje wielkie sceny Starego i Nowego Testamentu oraz życiorysy Świętych i przykłady cnót przedziwnych. Dzieci słuchają z korzyścią życiorysów pewnych pustelników, oraz historji dawnych i nowych zakonów religijnych z ilustracjami najważniejszych kostjumów i największych wypadków.

Mówiąc o dziełach Stwórcy, niepodobna nie podkreślić niektórych wiadomości kosmograficznych — wszystko odpowiednio do wieku i przy pomocy środków naukowych.

Część praktyczna.

Katecheci zalecać będą i w miarę możności dopilnują — następujących praktyk religijnych:

1. Aby dzieci w domu wspólny pacierz wieczorny głośno odmawiały pod przewodnictwem kogoś dorosłego; aby drugą część Modlitwy Pańskiej, Pozdrowienia Anielskiego i t. p. głośno odpowiadano zarówno w domu, jak i w kościele.

2. Aby przed lekcjami i po lekcjach wspólną modlitwę odmawiały.

3. Aby w niedziele i uroczystości świąteczne na mszy św. były obecne, na której dzieci klęczą od Ofiarowania do Komunii. Jeżeli dla dzieci jest osobna msza św. czytana, dzieci podczas niej śpiewają *pieśni mszalne*, pod przewodnictwem, o ile to możebne, ks. katechety (zaleca się *Śpiewniczek Kościelny*, wydany przez drukarnię „Mazura” w Płocku); po mszy takiej pożyteczna jest nauka kilkominutowa.

4. Aby dzieci nauczyły się odmawiać praktycznie Różaniec i odprawić Drogę krzyżową; aby zwyczaj odmawiania wspólnie „Anioł Pański” był podtrzymywany.

5. Aby dzieci przynajmniej czterykroć w roku do Spowiedzi przystępowały i do częstej Komunii św. od lat najmłodszych zachęcane były.

6. Aby dzieci w procesji Bożego Ciała gremjalny udział brały.

7. Aby dzieci obchodziły w jakikolwiek odpowiedni sposób miesiące Maj, Czerwiec i Październik, oraz nowennę do św. Stanisława Kostki.

8. Aby dzieci przy każdej okazji pouczane były o znaczeniu poszczególnych obrzędów kościelnych i ceremonji.

9. Aby dzieci starsze miały książeczkę „Z Jezusem”, według niej słuchały Mszy św. i do Sakramentów przystępowały. Aby wiedziały nadto, jak się modlić powinny, gdy nie mają książeczki do nabożeństwa.

10. Aby dzieci nauczyły się wczesnie poszanowania Kościoła i rzeczy świętych, grzeczności w kościele, skromności, ochędóstwa wokoło siebie.

11. Aby chłopcy wczesnie nauczyli się ministrantury i służywali kolejno do mszy św.

12. Aby dzieci nauczyły się i śpiewały poprawnie pod przewodnictwem i taktem ks. katechety lub osoby przez niego uproszonej:

a) podczas mszy czytanych pieśni polskie, odpowiadające każdej z poszczególnych części mszy św.

b) podczas wystawienia i schowania Najśw. Sakramentu: O Salutaris i Tantum ergo.

c) podczas procesji: Te Deum, Rex Christe primogenite, *Twoja cześć chwała, Kto się w opiekę, Boże w dobroci i t. d.*

d) podczas aspersji: Asperges me i Vidi aquam.

e) okolicznościowe: Veni Creator, *Bogarodzica, hymn młodzieży katolickiej.*

f) odpowiednie ustępy we mszach śpiewanych i nieszpórach.

G. 8087